

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι
Ἀλλοδαπῇς

Δραχ. 10
Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδῆρον διηγητὸν
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ ἐν Ἑλλάδι κυβερνητικὴ μεταβολὴ καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Ἑλλήνων).—Κύπρος.—Ἡ ἐθνικὴ πολιτεία τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου (τὰ δύο αὐτοῦ ὑπομνήματα).—Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι.—Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη.—Ἡ ἐξέγερσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἐν Μακεδονίᾳ.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1904.

Ἀπὸ μιᾶς ἐδομᾶδος ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι κυβερνησιν νέαν προεδρευομένην τὸ πέμπτον ἡδὴ ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρύψωμεν, ὅτι οἱ πέραν τῶν ὁρίων ὁμογενεῖς, οἱ ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ καὶ ταῖς ἀποικίαις Ἑλλήνες μεγάλῃν αἰσθάνονται πρὸς τὸν ἄνδρα δυσπιστίαν καὶ ἀσφαλῶς τεκμαιρόμεθα τὴν βαθεῖαν αὐτῶν ἀπογοήτευσιν ἐπὶ ἀναρρῆσει κυβερνήτου, ὃν ἐπιλείπει ἡ πρωτίστη τῶν ἀρετῶν τῶν ἀξιούντων ἄρχειν. Ἡ γενναϊότης τοῦ ἀναλαμβάνειν τὰς εὐθύνas τῶν πράξεων τοῦ ἡλέγχουσα, ὅτι γινώσκει ὅτι πράττει καὶ ἔχει πίστιν εἰς ὅσα πράττει, δὲν φέρεται δὲ εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε κατὰ τὴν ὁρὰν τοῦ ἀνέμου τῆς ἀποτυχίας ἢ τῆς ἐπιτυχίας ἀπαρνούμενος ὅσα ἡστόχησαν καὶ οἱ κεισποιοῦμενος ὅσα ἡδούκουντο. Πρὸς τοὺς πέραν τοῦ βασιλείου ἀδελφοὺς ἡμῶν γράφοντες τὴν ἐφημερίδα ταύτην αἰσθανόμεθα τὸ καθήκον νὰ καταδείξωμεν, ὅτι ἐν τῇ ἀπογοήτευσί ταύτῃ ὑπάρχει πλάνη μεγάλη, καὶ ὅτι ἡ ἐννοία τῆς φιλοπατρίας δὲν εἰσῆλθεν εἰσέτι ἀρτίως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. Διότι συγχέομεν τὰ πρόσωπα πρὸς τὰ πράγματα, διότι ἀνοικεῖται ἀπὸ τῶν προσώπων μεταφερόμεν τὴν δυσπιστίαν πρὸς τὰ πράγματα καὶ συγχέομεν τὴν πατρίδα ἡμῶν, τὴν ὥραιαν καὶ εὐέλπιδαν καὶ αἰ ἐνδοξον Ἑλλάδα πρὸς οὓς ἔτυχον σήμερον ἢ θὰ τύχωσιν αὐρίον νὰ τὴν κυβερνήσωσιν.

Τοῦτο, ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι ὀλέθριον καὶ τοῦτο ἐκ παντὸς τρόπου πρέπει νὰ ἀπαφυγῶμεν, διότι τὰ ἔθνη εἶναι μακροβιότερα τῶν κυβερνώντων αὐτὰ, τὸ ἡμέτερον δὲ ἔθνος τὸ πλέον ἡ ἀπαξ ἐν τῇ μακροτάτῃ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ἀτυχῆσαν ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν κυβερνητῶν τοῦ εἴπερ τι καὶ ἄλλο ἐμαρτύρησε τὴν θαυμασίαν ῥώμην καὶ ἀντοχήν του, ὥστε νὰ περισωθῇ καὶ μετὰ τὰς δεινότητας περιπετείας του.

Ἀλλ' οὐδ' οἱ σήμερον κυβερνῶντες τὴν Ἑλλάδα εἶναι κατώτεροι τὴν φιλοπατρίαν τῶν χθελόνων, συμμερίζονται δὲ ὡς πᾶς Ἑλλήν ἄρτίως τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴν τὰ νέη τῆς πολιτικῆς κρίσεως πυκνοῦνται εἰς σφοδρὰν θύελλαν καὶ εἰς τὴν πρὸς ἀποσάβησιν τοῦ ἐπικείμενου κακοῦ ἀνάγκη νὰ ἐντείνωμεν ἀπάσας ἡμῶν τὰς δυνάμεις.

Ἀν τε ὁ Θεοτόκης κυβερνᾷ ἂν τε ὁ Δηλιγιάννης τὴν Ἑλλάδα, αὕτη παραμένει ἀείποτε ἡ κοινὴ ἡμῶν μέτηρ ἀξιόσου ἀκούμενη τὴν πρὸς αὐτὴν φιλοστοργίαν τῶν τέκνων τῆς, ἐπιβάλλουσα ἀδιάκωπον τὴν πρὸς τὰς θυσίας ἐτοιμότητα ἡμῶν, ἀπαιτοῦσα ἀμέριστον τὴν πειθαρχίαν πρὸς ὅσους τὴν κυβερνῶσιν.

Ἀκριβῶς δὲ, διότι καὶ ἡ ἐνεστώσα κυβερνησις ὡς πᾶσα ἄλλη ἐλληνικὴ κυβερνησις κοινὴν πρὸς πάντας τοὺς Ἑλλήνας ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς χώραις μετὰ πάντα ἐπικρατεῖται γεγονότα καὶ ὅτι ὑπὲρ πάν ἄλλο τὰ μάλιστα ἐπείγον εἶναι νὰ πληρώσωμεν τὰς ἀποθήκας ἡμῶν ὅπλων καὶ πολεμικῶν ἐφοδίων, εἰς τὸ στοιχειωδέστερον πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον θὰ προσκρούσωμεν, ἐὰν ἐλαττώσωμεν ἢ μᾶλλον ἐὰν μὴ ἐντείνωμεν ἐτι περὶ σφοδρότερον τὰς προσπάθειας ἡμῶν, ὅπως ἐνισχύσωμεν τὰ ταμεῖα τοῦ ἐθνικοῦ στόλου καὶ τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Μιμηθῶμεν ἐν τούτῳ τοὺς ἀξίους, χον-

δροειδεῖς καὶ ἀγρίους ἡμῶν ἀντιπάλους. Ἀν τε ὁ Δάνερ, ἂν τε ὁ Στοιλῶρ, ἂν τε ὁ Πετρόφ κυβερνᾷ τὴν Βουλγαρίαν, ἡ αὕτη αἰτία καὶ ἀνανδρὸς ἐξάψις πρὸς τὸ κακοῦργεῖν ὑφίσταται ἐν Βουλγαρίᾳ, διότι διὰ τῶν τοιούτων βδελυριῶν νομίζεται ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι θὰ καταπαλαίωσιν τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀμειώτως ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἡ μᾶλλον νὰ ἐντείνωμεν ἐτι περισσώτερον πρὸς τὰς προσπάθειας ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν μὲν ἐν Μακεδονίᾳ ὡς ἡχοῖσιν νὰ ἀμυνόμεθα κατασυντρίβοντες τὰ στίφη τῶν ὁλοφόνων, ἐτοιμίζομεν δὲ πρὸς τὴν ἄλλην κρίσιν ἀμυναν σωρεύοντες ὅπλα καὶ τηλεβόλα, εἰσφέροντες αἰεὶ πλείωτερον πρὸς κτήσιν τῶν ὀργάνων τούτων, ὧν ἄνευ καὶ οἱ βίρβαροι κατισχύουσιν τῶν πεπολιτισμένων καὶ ἡ Μακεδονία κινδυνεύει νὰ πέσῃ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τὰ πέλαμα τῆς ἀγέλης τῶν ζώων, αἵτινα ἐπιτρέχουσιν αὐτὴν σήμερον μυκώμενα τὸν φόνον καὶ τὴν ἀτιμίαν.

Ὁ ἀγὼν ἤρρισε καὶ πρέπει νὰ ἀχθῇ εἰς αἰῶνα πέραν, θὰ κατασφύγγωμεν δὲ τὸ πατροπαράδοτον ἡμῶν αἰσθημα τῆς φιλοπατρίας, ἐὰν ἐπ' οὐδ' ἄν ποτε προφάσει ἀναστειλωμεν τὰς ἡμετέρας ἐνεργείας, μικροὶ ἢ μεγάλοι, πτωχοὶ καὶ πολυτάλαντοι.

Ἡ Μακεδονία ἀγνοεῖ τίς κυβερνᾷ σήμερον τὴν Ἑλλάδα, ἀδιαφορεῖ τίς θὰ διοικήσῃ αὐτὴν αὐρίον. Ἐν μόνον γινώσκει, ὅτι ἀνήκει εἰς τὰς ἐλληνικὰς χώρας, καὶ ἐν μόνον ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, νὰ τὴν βοηθήσωσιν, ὅπως γίνῃ ἐλευθερά, ὅπως λυθῇ τῶν τουρκικῶν πεδῶν καὶ καθαρῇ τὸ ἱερὸν τῆς ἑδαρὸς ἀπὸ τῆς ληστρικῆς ἀγέλης, ἥτις μαίνει αὐτό. Εἰς τοῦτο καλούμεθα ὅλοι ἀνεξαρτήτως οἱ Ἑλλήνες.

ΚΥΠΡΟΣ

Οἱ ἀδελφοὶ Κύπριοι ἔχουσι σπουδαίους λόγους κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ αἰσθάνωνται τὴν πατριωτικὴν τὴν καρδίαν πληρομένην ἐθνικῆς εὐφροσύνης. Πρῶτον ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀναστρέφεται, ἢ ψάλλει ὁ πᾶν ἡμεῖς ἐκείνος ποιητὴς, ὁ ἐνθους καὶ εὐγενὴς νεανίας, ὅστις περιέριξε τὰς ἐλληνικὰς χώρας ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἀκροῦ καὶ ἀνασκάπτει τὰς ἐλληνικὰς ψυχὰς ἐμβαθύνει καὶ ἐκθάπτει μεγάλας, ἐνδοξοῦς, αἰδοῦς εὐκλείας ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος καὶ ἀσπικίζει ἀρθρόνως τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος ἐκ τῆς εὐρείας, ὡς ὁ ἐλληνικὸς πόντος, καρδίας του. Τὸν Σπύρον Ματσούκην λέγομεν. Ἡ Κύπρος ὀλόκληρος σείεται ἐν τῷ ὀνόματί του καὶ οἱ μεγάλοι, σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοὶ τοῦ μελλοντοῦ ἀρρήτη ῥήγν συκινῶσιν καὶ οἱ ἀγροῖαι μετὰ τῶν λογίων, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μαθηταί, οἱ ἐμποροὶ καὶ οἱ χειρωνακτεῖς, ἡ Κύπρος ὅλη συνωθεῖται περὶ αὐτὸν καὶ περὶ ἄνθρωπον, ἵνα ἀκούσῃ αὐτὸν ἐξηγγέλλοντα ἐν τῇ ὑπερανθρώπῳ ἐκείνῃ τῆς ψυχῆς του ἐκστάσει τὰς ἀπορρήτους περὶ τοῦ μέλλοντος βουλὰς τοῦ αἰεὶ συγχωροῦντος καὶ αἰεὶ προστατεύοντος τὸν περιούσιον λαόν του Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα προσφέρῃ μυσταγωγουμένη ὑπὸ τοῦ ὑποφύτου τοῦτου ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος τὴν θυσίαν τῆς, τὸν βόλῳ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Ἑλλήνων στόλου.

Οἱ τεχνοκρίται διστάζουσι νὰ κατατάξωσι τὸν Ματσούκην εἰς τοὺς ποιητὰς ἴσως ἔχουσι δίκαιον. Διότι αὐτὸς οὗτος ὁ Ματσούκης ἀποτελεῖ ποίημα, ὅπερ ἐγέννησεν ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ, ὅπως εὐφραίνει ἀναπτέρων καὶ κινῇ τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τοὺς κόσμους τῆς δόξης τῆς, εἰς τὰ μέγιστα ἰδανικά, ὧν ἄνευ Ἑλλὰς οὐδὲ νοητὴ καὶ εἶναι.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἔχουσι καὶ ἕτερον λόγον οἱ Κύπριοι νὰ εὐφραίνωνται, ἀκριβέστερον μάλιστα εἰπεῖν νὰ ὑπερηφανεύωνται.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβερνησις ἀπέστειλεν αὐτοῖς νέον Ἀρχοντα ἐντελὲς διάφορον τοῦ ἀντικατασταθέντος. Ἐκεῖνος ὁ ἀπελθὼν, ἐπέειπε δυνάται τις εἰπεῖν μέγιστον βέβαιον τὰ πατριωτικὰ τῶν αἰσθημάτων καὶ ἡ ἀλαζονικὴ αὐτοῦ στάσις πρὸς τὰ δίκαια αὐτῶν αἰτήματα προσέβαλε πλεόν ἢ ἀπαξ τὴν φιλοτιμίαν λαοῦ συνεδότης τί ἐστιν ἐλευθερία. Ὁ νέος Ἀρχοστής ἤλθε φέρων εὐγενεστέρas διαθέσεις ἐν τῇ καρδίᾳ του, ἴσως δὲ καὶ εὐμενεστέρas διατάγας τῆς κυβερνήσεώς του ἐν τῇ διοικητικῇ του πῆρᾳ. Ἀν τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι κληρὸς, οἱ ἀδελφοὶ μας διανοοῦνται νὰ ὑπερηφανεύωνται, ὅτι οἱ ἐθνικοὶ τῶν ἀγῶνες εὐρίσκουσι εὐέλπιδαν ἀπήχυν ἐν τῇ κυβερνήσει τῆς μεγάλης αυτοκρατορίας, ἥτις κρατεῖ σήμερον τῆς ὥραιας ἐλληνικῆς νήσου. Ἡ ἐπιμονὴ τῶν

κατάρθους νὰ ἀποσπῇ ἐν μειδίᾳ πρὸς τοὺς πόθους τῶν καὶ τοῦτο μεταδίδει δικαίως εἰς ὅλην τὴν νῆσον χαρὰν ἀνυπόκριτον καὶ ἐμπνέει σεβασμὸν εἰλικρινὴ πρὸς τὸν νέον Ἀρχοντὰ τῶν.

Οὗτος διάφορος πόλις τῆς νήσου ἐπισκεπτόμενος δέχεται μετὰ προσηνείας τοὺς ἐγκρίτους Κυπρίους καὶ ἀκούει προθύμως τὰ αἰτήματά των. Ἐν τῶν μεγαλειτέρων αἰτημάτων τῶν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀρτιν τοῦ καταθλιπτικοῦ καὶ δυσβάστακτου φόρου τῆς ὑποτέλειας. Ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Ἀρμοστής ὑπεσχεθῇ αὐτοῖς ἀνεπιφύλακτως, ὅτι θὰ ἐργασθῇ δλας δυνάμειν, ὅπως βοηθήσῃ τὴν νῆσον εἰς τοῦτο. Τελευταῖον ἐπεσκέσθη τὴν Λάρνακκα, ἐνθα οἱ προύχοντες τῆς πόλεως ἐγένοντο δεκτοὶ καὶ ἡμεροσθη αὐτῶν τὰ αἰτήματα. Ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἱστορημειώτος εἶναι ἡ ἀπόκρισις, ἣν ἔδωκε πρὸς τὸν κ. Εὐάγγελον Χατζηιωάννου. Οὗτος ὁμῶς ἐν αὐτῷ περὶ τῶν, τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων τῆς Κύπρου. Περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἐκπαιδεύσεως, περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων, αἵτινες ἀμειποιοῦνται καὶ φυγαδεύονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐν ᾧ εἶναι ἀναμφισβήτητον κληρονομικὸν κτήμα τῆς νήσου, καὶ περὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων τῶν Κυπρίων. Ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρμοστής ἀπεκρίθη ὡς ἐπεται κατὰ τὴν κυπριακὴν ἐφημερίδα «Ἀλήθειαν»:

«Σὺ, εὐχριστὸς δι' ὅσα μοι εἶπες. Τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας προεβλάσθη δυσκολία, ἀλλὰ βεβαίως ἡ Κυβέρνησίς μου δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Παιδείας. Τὸ ζήτημα τῶν ἀρχαιοτήτων παρουσιάζει πολλὰς δυσκολίας. Οὐχ ἦτον ὁμοῦ ἐν ὁμοῦ καλὸς τὴν ἀπαίτησίν σας, ὅπως ἐν κυπριακῶν μουσείων περιλάβῃ τὰς κυπριακὰς ἀρχαιοτήτας. Καὶ θὰ πράξω, ὅτι εἶναι δυνατόν, ὅπως θέσω ἐπὶ καλῆς βάσεως τὸ ζήτημα. Ὁ ἀποσπῶν καὶ πάλιν τὸ νομοσχέδιον ἐνὸς τοῦ Νομοθετικοῦ κλήρου μερικὰς παραχωρήσεις. Ἐπίσης σὰς ἐκφορᾷ ὅλην τὴν συμπαθεῖαν μου καὶ τὴν ἐκτίμησιν μου πρὸς τὰ αἰσθηματὰ καὶ τοὺς πόθους σας. Ὅπως ἐνωσθῇ μετ' ἡμῶν ἡμετέρα σας Ἑλλάδα. Εἶναι πολὺ φρακτικὸν τοῦτο, καὶ ἡ γνώμη μου εἶναι, ὅτι ἡ στάσις σας αὕτη δὲν σὰς ἀπομακρύνει ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσθε νομοδρόμους Ἑλπίως δὲ δὴν Κυβερνήσεως καὶ Λαοῦ θὰ συνεργασθῶσι καὶ τὸ ἐθνικὸν ζήτημα δὲν θὰ διαταράξῃ τὴν πορείαν ταύτην».

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΑ ΔΥΟ ΑΥΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν πρόσφατον αὐτοῦ περιοδείαν ἀνὰ τὰς αὐλὰς τῶν προστατῶν τῆς Κρήτης Δυνάμεων ὁ Ἑλλήν ἡγεμονίδης ὑπέβαλε τοῖς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῖς αὐτῶν τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα, ἔπερ τὸ πρῶτον ἐδῆμοσιεύθη ἐν τῷ παρισινῷ «Χρόνῳ».

«Ὅτε διὰ τοῦ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1900 ὑποβλήντος ὑπομνήματος μοι ἐξέθετον πρὸς τὰς προστατῶν τῆς Κρήτης Δυνάμεις τὴν κατάστασιν τῆς νήσου καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν πόθων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, προσέθετον τὰς ἀκούθους παρατηρήσεις: «Γνωστὸν εἶναι, ὅτι ὁ Κρητικὸς λαὸς ἀπεδέχθη τὴν προσενηχεῖσιν αὐτῶν αὐτονομίαν μόνον, ἵνα διατηρῶν τὴν πρὸς τὰς Μεγάλαις Δυνάμεις εὐγνωμοσύνην του, ὧν ἡ φρονισίφρων παρέμβασις ἡσφάλει τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν, ὅτι ἡ ἐνωσις τῆς Κρήτης πρὸς τὴν μητρόπολιν αὐτῆς Ἑλλάδα θὰ συνεπείσθη βραδύτερον. Διότι πρὸς τὴν πραγματικὴν τοῦ ἱεροῦ τοῦτου πόθου ἀπέβλεψε καὶ ἡ ἐθνικὴ ἰδέα μόνον ἐξέβλεψε παρ' αὐτοῦ τὴν καλοσυναιάν προστάσειν καὶ μόνον αὕτη ἤρκεσεν εἰς τὸ νὰ ἐπενέγκῃ τὴν θαυμαστὴν μεταμόρφωσιν χώρας συνταρασσομένης πρῶτον ὑπὸ ἀκαταπαύστων στάσεων καὶ διαρκῶς βιούσης ἐν θύλλῃ φυλετικῶν ἐρίδων καὶ οὐκροτάτῃ ἀναρχίᾳ εἰς τόπον ἡρεμῶν, εἰρηνεύοντα καὶ ἐπὶ τῇ τοῦτου μόνον νὰ ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης εἰρήνης. Εἶτα δὲ διεφύτων ἑαυτὸν τί ἤθελε συμβῇ, ἐὰν αἱ Δυνάμεις ἀπέκρουον τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσιν τῆς Κρήτης καὶ ἐλεγόν: «Ἡ ἀποθάρρυνσις καὶ ἡ δυσφορία ἔλαττωσαν τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πατριωτικὴν εὐφροσύνην, αἵτινες κρατοῦσι νῦν τῶν καρδιῶν ὅλων. Ἡ δὲ ἀναρχία θὰ εὖρῃ κατὰλληλον ἐλαφὸς πρὸς πλῆρη ἀναπτύξιν καὶ ὁ λαὸς ἀνησυχῶν καὶ περιδῆς περὶ τοῦ μέλλοντός του θὰ καταστῇ τὰ μέλα εὐδιάθετος εἰς τὸ νὰ τείνῃ εὐήκοον οὗς εἰς τὰς ἀνέμετες συμβουλὰς καὶ παραδόξῃ εἰς τὸν φατριασμὸν τὰς σκευωρίας. Συγκυνηθῶσιν θὰ λάβωσι χώραν καθ' ἑαυτὰς τὴν νῆσον, διδιδῶσιν, ἴσως δὲ καὶ στάσεις θὰ ταράξωσι τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον παραδειγματικὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν».

Ἐὰν δὲ πᾶσαι αἱ ἀνῆσυχαι αὗται προβλεψαῖς μὴ ἐπαρχματοποιήθων μετὰ τὴν γενόμενὴν τῇ 22 Φεβρουαρίου 1901 διακοίνωσιν τῶν Προστατῶν Δυνάμεων, τοῦτο χρεωστέεται εἰς τὸ ὅτι ἐρριψαίνοντο αὐτὸ τὸ γόητρόν μου, καὶ μετεχειρίσθην ἀπασαν τὴν ἐπιβολήν μου, ἵνα καθυστερήσω τὰ πνεύματα, ὑποβάλλω τὴν προσδοκίαν, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἀναγνώρισαν τὴν νομιμότητα τῶν πόθων τῶν Κρητῶν θὰ ἐπιληρθῶσι τῆς πρώτης, εὐκαίρης, ὅπως συμπεριρῶσιν τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀναληρθῶν εὐεργετικὸν ἐν Κρήτῃ ἔργον ἀποφασίζουσαι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσιν τὴν δις ἐκτοτε ζητηθεῖσαν ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ὑποστηρικθῆσιν δι' ὁμοφρονῶν καὶ ἐπιβλητικῶν ἀδελφώσεων τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Ἀλλ' ὁ χρόνος παρέρχεται καὶ οἱ τοσοῦτον ἡσυχαιοὶ Κρητῆς καὶ τοσαύτας ἐπιτελέσαντες προσδοκίας βοηθούμενοι ἐν τούτῳ ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι θὰ ἴδωσι συνελοῦμενον τὸ ἐθνικὸν τῶν ὄντων, ὑπὲρ οὗ τοσαῦτα ἐθυσίαν, κατελήφθησαν ὑπὸ ἀνυπομονῆς καὶ ἡ κατὰστασις τοῦ ἐν Κρήτῃ φρονήματος εἶναι τοσοῦτον ἐξηρηθισμένη, ὥστε νῆαι συμφορὰ ἀπειλοῦσι τὸν οὕτω δοκιμασθέντα ἐν τῷ παρελθόντι ἀτυχῇ τόπον, ἐν τὰ κατὰ τὴν 6/19 Αὐγούστου γενόμενα ψήφισματα τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς νήσου, δι' ὧν ἀναθετοῦσι μοι νὰ αἰτήσω παρὰ τῶν Μ. Δυνάμεων νὰ μὴ ἐπιβραδύνωσιν αὐτὰ τὴν μετὰ τῆς μητροπόλεως ἐνωσιν τῆς νήσου, ἀπαξ ἐτι ἀποκρουσθῶσιν.

Ἐὰν παρέβαινον, νομίζω, τὸ πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις καὶ τὸν Κρητικὸν λαὸν καθήκον μου, ἐὰν μὴ ἐπανέλθωμεν ὅτι ἐξέθηκα ἡδὴ ἐν τῷ πρώτῳ μου ὑπομνήματι, ὅτι πρὸς ἀποσβῆσιν δυσχερείων αἰεὶ αὐξουσῶν, αἵτινες θὰ καταστῶσιν ἀνυπερβλήτοι μετ' ὀλίγον, μία μόνον ὑπάρχει διέξοδος, ἡ ἐνωσις τῆς νήσου πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Τὴν λανθάνουσαν ἐν τῇ νήσῳ εἰς τοὺς Κρητὰς αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐμπιστευθεῖσαι εἰς ἡγεμονίδην τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐντολήν τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ Αὐτῇ εἶναι ἡ μόνη λύσις, πρὸς ἣν ἀνεύκει ὁ Κρητικὸς λαός, ἡ μόνη, ἣν ζητεῖ, ἡ μόνη, ὑπὲρ ἣς ἱκετεύει τὰς Μεγ. Δυνάμεις, αἵτινες παρασχοῦσαι αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν, δὲν θὰ στερῶσιν νὰ ἴδωσι αὐτὸν βυθίζομενον αὐθις εἰς τὴν ἀταξίαν, τὰς ἀτελεσιτέτους ἐρίδας καὶ συμφορὰς τοῦ παρελθόντος».

Ταῦτα εἶπε τελευταῖον ἐν ποιητικῇ ἐξάρσει, ἣν ἀρέσκει ἐκ τῆς θερμῆς φιλοπατρίας του, ἐκ τῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν μητέρα του Ἑλλάδα, ὁ εὐρύστερος καὶ ἀθλητικὸς ἡγεμονίδης. Ἰδοὺ δὲ τί πλατύτερον ἐξέθηκεν αὐτοῖς καὶ τί προέπει, προαισθανόμενος ἄριστα καὶ πολιτικώτατα τὰ συμβήσμενα, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1900.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ὑποβληθὲν πρὸς τὰς Προστατάδας τῆς Κρήτης Δυνάμεις ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τῆς Ἑλλάδος ΓΕΩΡΓΙΟΥ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1900.

Τὰ πολιτικὰ συμβεβηκότα, αἵτινα ἐξελίχθησαν ἐν Κρήτῃ ἀπὸ τῆς κατὰ Μάιον τοῦ 1896 ἐκρήξεως τῶν ταρχῶν εἶναι εἰσέτι τοσοῦτον νοπᾶ, ὥστε δὲν ἐληγμένονσαν αἱ Μ. Δυνάμεις τὴν κατὰστασιν τῆς τελείας ἀταξίας καὶ ἀναρχίας, ἐν ᾗ ἦτο βεβουλισμένη ἡ ἀτυχὴς αὕτη νῆσος. Ἡ εὐεργετικὴ παρέμβασις τῶν Μ. Δυνάμεων κατάρθους νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τοὺς ἐρημύοντες τὸν τόπον αἰματηροὺς ἀγῶνας καὶ καθοδηγήσῃ τὴν Κρήτην εἰς τὸν δρόμον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς χειραφεσίας.

Ἀλλ' οὐχ ἦττον ἡ ἀρχὴ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ναυάρχων ὑπῆρξεν οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀρχὴ οὐσιωδῶς προσωρινῇ ἀκούμενῃ ἐν περιοχῇ περὶτορμένη καὶ ἀποκλειστικῇ ἐχούσα σκοπὸν νὰ ἀποσβῇ τὰς συγκρούσεις καὶ καταστάσῃ τὴν αἰματηρότητα. Ὁρθῶς δ' αἱ Μ. Δυνάμεις ἐσκέφθησαν πρὸς σπεγμὴν νὰ ἀναθέσωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ναυάρχων τὴν φροντίδα νὰ καθορίσωσιν ἐκ συμφώνου τοὺς ἐκτελεστέους ἐπιτεροπὴν ὑπὸ τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως διορίζουμένης τὰς βάσεις προσωρινοῦ κανονισμοῦ. Ἀλλ' ἡ ἀσπὴ αὕτη ὁλοσχερῶς ἀνεκλήθη διὰ τῶν σφαγῶν τοῦ Ὁρακλείου καὶ τῆς κατὰ τὴν διεκδίκησιν στρατευμάτων ἐπιθέσεως, αἵτινες ἐξίασαν τὴν εὐρωπαικὴ ἀνακτοσύλῃ νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῶν Ὁθωμανῶν ὑπαλλήλων.

Ὅστω δὲ γοργῶς ἐπηκολούθησαν τὰ τελευταῖα ταῦτα γεγονότα, ὥστε τὸ Συμβούλιον τῶν Ναυάρχων ἡνυχάζθη, ἵνα ἀσφαλῇ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀναγκαίων ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν καθήμερον βίον τοῦ λαοῦ, νὰ ἀναθέσῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀρχηγμάτων τὴν φροντίδα τῆς προσωρινῆς ἀναπλήρωσεως τῶν ἀφνιδίως ἀνακληθέντων Τούρκων ὑπαλλήλων.

Τὸ σάστημα τοῦτο προωριμώμενον ἀπλῶς νὰ ἐπαρκεσθῇ εἰς τὰς μάλιστα ἐπείγουσας ἀνάγκας, μόνον

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κυριακούλης Μανουμάκης διὰ τηλεγράφου πρὸς τὴν ἐν Βουδαπέστη ἐπιτροπὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐδωκεν ἐντολὴν, ὥπως υπογράψῃ τὸ συμβόλαιον μετὰ τοῦ προμηθευτοῦ ἑπὶ τῶν Χάουζερ, συμφώνως πρὸς τὴν συνταχθεῖσαν συμφωνίαν. Διὰ τοῦ συναφθέντος συμβολαίου θὰ γίνῃ προμήθεια 250 ἑπώνων ἐκ τῶν ὁποίων 50 ἀνήκουν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, οἱ δὲ λοιποὶ προορίζονται διὰ τῶν ἑπώνων. Ἡ δὲ πρόκειται νὰ καταρτισθῇ ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις θὰ παραλάβῃ τοὺς ἑπώνους.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο, ἀπορροφῶς ἐκεῖ, κωδικοποιητικὴ μεταβολὴ διὰ τῆς ἀνικαταστάσεως τοῦ μὲν ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Βορεάδου διὰ τοῦ κ. Λαυρεντίου Σανθουδίου, τοῦ δὲ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Λογιάδου διὰ τοῦ καὶ ἄλλοις ὑπουργοῦ κ. Μανούσου Κουντουρίου.

ΣΥΝΗΛΘΕ προχθὲς εἰς συνεδρίσιν ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἔξοδον ἀνδριάντος εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Μάρκος Δραγούμης ἀνεκοίνωσε κατ' ἀρχάς, διὰ τὸ μέχρι τοῦδε συλλεγὲν ποσόν, καταθεμένον ἐν τῷ κατὰ τὴν Τραπεζῇ Ἀθηνῶν, ἀνέρχεται εἰς 43 χιλ. δραχμῶν. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ ἐξουσίᾳ, διὰ τὴν ἐργασία πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀναστήλωσιν τοῦ ἀνδριάντος, θ' ἀπαίτησιν περὶ τὰ δύο ἔτη, ἀπεφασίσθη ὥπως τὰ προκαταρκτικὰ διαδήματα ἀρχίσουν ἀπὸ τοῦδε, ἐξακολουθῶν οἱ δ' ἐν τῷ μετὰ αὐτὸν ἐνέργειαι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνδριάντος ἡμῶν ἡρώων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπεφασίσει νὰ κατασκευάσῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν ἡρώου ἀποκρίτορος ἐν οὐδαμῇ πεζοῦ.

Ὁ ἀνδρὶς θὰ κατασκευασθῇ ἐκ μαρμάρου, θὰ στηθῇ δὲ ἐπὶ μεγάλῳ βάθρῳ, ἔχοντος ἐκατέρωθεν ἀνάκτορα, περιστέφοντα διαφόρους σκηνὰς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Παλαιολόγου.

Ἡ ἑρμηνεὶα ἐν τούτοις ἀπόφασιν ἀνεβλήθη μετὰ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου, ὅποτε θὰ ἐρῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ διάφοροι Βυζαντινολόγοι, εἰς ὧν τὴν κρίσιν θ' ἀρεθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος.

Κατόπιν θὰ προκηρυχθῇ διεθνὴς διαγωνισμός, ἡ δὲ κρίσις ἐπὶ τὸν ὑποβληθέντων σχεδίων θὰ ἀνατεθῇ εἰς ἑλλανδόκον ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ ξένων καλλιτεχνῶν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διαδίδεται ὡς πρὸς πάντα τὰ στρατιωτικὰ σώματα ὑποδεικνύει εἰς τοὺς σωματοφύλακας τὸν νέον τρόπον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὁπλιτῶν κατὰ τὸν νέον ὁργανισμόν τοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἐγκύκλιος διαβιβάζεται καὶ εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα εἰδοποιεῖ ταῦτα, διὰ τὰ κατὰ τῶν στρατευομένων θὰ γίνῃται ἀπὸ τοῦ προσεχούς ἔτους τὴν 1ην Δεκεμβρίου.

ΤΕΛΕΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βόλου βουλγαρικὴ συμμορία, διεκδικουμένη κατὰ τοῦ χωρίου Λαγάρου πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ πυρπολῇ αὐτὸ, ἐνέπυσεν εἰς ἐνδραν ἑλληνομακεδονικοῦ σώματος ὑπὸ τὸν καπετὰν Λεωνίδα.

Ἡ συμπολιτικὴ διήρκεσεν ἐπὶ τετράωρον. Οἱ κομμουνιστῆδες ἐπράξαν τέλος εἰς φυγὴν, ἐγκαταλείψαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς συμπολιτικῆς ὅκτω νεκροὺς καὶ τραυματίας. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφρονεῖται εἰς.

Υπογράφει ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς δημοσιεύεται σήμερον. Κατ' αὐτὸ αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ὁρίζονται διὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ἀστειῶς» ἐκ Λονδίνου τὴν Δευτέραν ὑπεγράφη ἡ σύμβασις τῆς παραδόσεως τοῦ Λιμένος Ἀρβούρου. Μετ' ὅδε ἀμέσως κατεβιβάσθη ἡ ῥωσικὴ σημαία καὶ ἀνυψώθη ἡ ἰαπωνικὴ ἐπ' ὅλων τῶν ἐπάλξεων τοῦ φρουρίου. Πρὸ τοῦ ἰαπωνικοῦ στρατοῦ φέροντος ὅπλα παρήλασαν ἀνεφθαρτοὶ οἱ στρατιῶτες Στῆσαι καὶ ἡ γενναία φρουρὰ τοῦ. Θεωρεῖται ἐκφράσεις ἐκτιμῆσεως ἀντιπλοῦς μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν Νοτσοῦ καὶ Στῆσαι.

Οἱ πληρωθέντες Ρῶσοι καὶ Ἰάπωνες κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιθέσεις ἀνέρχονται εἰς 20000 νοσηλευόμενοι ἀναμῆ. Συγκινητικώτατα ἐπεισόδια λαμβάνουσι χώραν μεταξὺ τῶν ὡς γὰρ πολέμων.

Ἐκτὸς τριῶν τορπιλλοβόλων δυνάμεν νὰ καταφύγῃ εἰς Τσεφὸ ἀποκλιθέντα ἤδη πάντα τὰ ἄλλα βωσικὰ πλοῖα κατεστράφησαν ὑπὸ αὐτῶν τῶν Ρῶσων.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα συνέβησαν ἐν τῷ θαλάρῳ τοῦ πολέμου ἐκ Ρωσίας ἀγγέλλονται φρικτὰ προμνήματα ἐσωτερικῆς ἀποσυνθέσεως. Ἀυτοκρατορικὴ ἀμαρτωλοὶ μεταβαίνουσα ἐκ Πετρούπολεως εἰς τὰ ἀνάκτορα Τσάρου Σέλο ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ κατεστράφη ὁλοσχερῶς ἐξ ἐκρήξεως βομβῶν δυναμικῆς. Πιστεύεται, ὅτι οἱ διαπράξαντες τὸ ἐγκλημα, ἐνόμιζον, ὅτι ἡ ἀμαρτωλοὶ φέρει τὸν Τσάρον. Οἱ ἐν τῇ ἀμαρτωλοὶ εὐρεθέντες ἀνατορικοὶ ὑπάλληλοι ἐφρονεῖσαν ἡ ἐτραυματίσθησαν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ
Εἰς ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧΜΑΣ 24,343,872.30

Αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ τὰ χρεώγραφα ἐν γένει τὰ κατατεθειμένα ἐν τῇ Ὑπαστυφυλακίᾳ τῆς Τραπεζῆς ἀνέρχοντο τῇ 30 Ἰουνίου 1901 εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ 114,780,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίῳ (55-56 Bishopsgate Street) Ἀλεξανδρείᾳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρῃ, Πειραιῇ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλαμίαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμφύσιν τοῦ παρὰ τῇ λαφ. πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισεν τὸν 40% ἔτησις διὰ τὰς ἐν τῇ ταμειευτηρίῳ τῆς καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχονσα πᾶσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸν ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρῶνους τὸν 40%.

Διὰ καταθέσε. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο) α) μετὰ 3 μηνῶν 3 1/2% α) μετὰ 6 μηνῶν 4 ο) α) μετὰ 2 ἐτῶν καὶ ἐπικεινὰ 5 ο) α)

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἰς ἀποδοτέας εἰς 6 μῆνας ἐνηργήθησαν αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδοτέας δὲ ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκρινόμενους. Οἱ δὲ οὐλομένην τὸν 40% πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ὑπομνήσκει εἰς τοὺς πελάτας τῆς τὴν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1900 ἐγκύκλιον αὐτῆς, δι' ἧς ἀνήγγειλε τὴν ἐγκαινίαν τοῦ συστήματος τῶν παρ' αὐτῇ ἀλληλοπιστοχρεώσεων (giro-conto ή virements) καὶ συνιστᾷ αὐτοῖς νὰ ποιῶσι χρῆσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον τοῦ συστήματος τούτου τοῦ ἀπολοιοῦντος τοσοῦτο τὰς συναλλαγὰς καὶ περιβάλλοντος αὐτὰς διὰ μὲν ζήτους ἀσφαλείας.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλπιζομένων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξίν τοκομεριδίων ἑλλήνων καὶ ἐξωτερικῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους. ΕΚΤΕΛΕῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσικτῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὁρους λίαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ

Ο ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΛΕΤΗ

Τοῦ κ. Γ. Λαμπρίδου

Περιλαμβάνουσα τὰ ἐξῆς θέματα.

Τὰ αἷτια τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. — Τίς ἡ ἀμοιβαία ἐπίδρασις τῆς μισοπολέως καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίων. — Ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ καὶ οἱ Ἕλληνες. — Ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορία ἐν Αἰγύπτῳ. — Ἡ ἰδιόζουσα σημασία τῆς Αἰγύπτου ὡς πρὸς τὸν Ἕλληνα. — Ἡ ἰδιόζουσα σημασία τῆς Αἰγύπτου ὡς πρὸς τὸν Ἀφρικανὸν μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ γένους. — Πῶς δύνανται νὰ ἀποτελέσῃ ἐν τούτῳ τὴν βάση ἡ Αἰγύπτου. — Τίνων παρημέλειαν καὶ τίνα ὀφείλει νὰ πράξῃ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνισμοῦ. — Ἡ προσεχτικὴ ὑπέρσῃς. — Ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἐξέλιξιν ἐν Αἰγύπτῳ. — Προβλεπόμενα διδάσκαλοι καὶ πρόκριτοι τῶν κοινοτήτων. — Ἡ οἰκονομικὴ ἐξασφάλισις τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων. — Ὁ ἑλληνικὸς κληρὸς. — Οἱ ἐμποροί. — Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλλαν. δικαιοσύνη. — Ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐν Αἰγύπτῳ. — Ὁ κατὰ πόλεις καὶ ἐπαρχίας. — καὶ καταμερισμὸς αὐτῶν. — Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς καὶ ἡ πρώτη ἡλικία τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ἀλεξανδρείας καὶ τὰ εὐαγγεῖα αὐτῆς καθιδρύματα. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Πόρτ-σαῖδ καὶ Σουέζ. — Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς καὶ τὰ ἑθνικὰ αὐτῶν καθιδρύματα. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Μανσούρας. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Μιτγκάμ. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Τάντας. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ζαχαζίου. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Καρίου καὶ τὰ ἑθνικὰ αὐτῆς ἰδρύματα. — Ἡ Ἀμπελίου σχολὴ. — Ἡ ἱστορία ὁ σκοπὸς καὶ ἡ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΝΟΒΕΜΒΡΙΟΥ 1904

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

30 Νοεμβρίου 1904	31 Οκτωβρίου 1904
2,328,200.41	2,182,171.75
90,311.—	1,846,753.28
1,598,894.—	21,958,731.23
21,958,731.23	18,311,433.47
18,311,433.47	68,778,575.42
68,778,575.42	12,000,000.—
12,000,000.—	52,899,976.80
52,899,976.80	21,112,892.49
21,112,892.49	2,678,186.79
2,678,186.79	13,555,587.60
13,555,587.60	2,594,609.85
2,594,609.85	3,274,051.51
3,274,051.51	54,128,151.87
54,128,151.87	41,308,991.03
41,308,991.03	8,990,415.95
8,990,415.95	5,127,634.99
5,127,634.99	3,316,960.75
3,316,960.75	1,500,000.—
1,500,000.—	8,245,107.23
8,245,107.23	2,861,493.—
2,861,493.—	1,674,248.80
1,674,248.80	5,462,239.32
5,462,239.32	1,792,000.—
1,792,000.—	1,360,000.—
1,360,000.—	550,000.—
550,000.—	670,636.68
670,636.68	358,464,830.27
358,464,830.27	357,754,347.46

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

30 Νοεμβρίου 1904	31 Οκτωβρίου 1904
20,000,000.—	20,000,000.—
13,500,000.—	13,500,000.—
13,500,000.—	120,833,151.59
120,833,151.59	124,927,015.02
124,927,015.02	11,500,000.—
11,500,000.—	8,966,167.—
8,966,167.—	14,379,064.80
14,379,064.80	960,025.82
960,025.82	294,600.—
294,600.—	283,719.94
283,719.94	6,233,064.12
6,233,064.12	315,888.30
315,888.30	292,481.25
292,481.25	886,569.20
886,569.20	5,986.73
5,986.73	18,311,433.47
18,311,433.47	572,060.25
572,060.25	5,642,880.13
5,642,880.13	70,438,056.69
70,438,056.69	46,562,670.—
46,562,670.—	1,036,610.—
1,036,610.—	3,641,453.41
3,641,453.41	1,506,262.62
1,506,262.62	14,696,461.28
14,696,461.28	3,785,094.15
3,785,094.15	358,464,830.27
358,464,830.27	357,754,347.46

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1904.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου

Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ἐνεστῶσα κατάστασις αὐτῆς. — Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ζεῖτον. — Αἱ κοινότητες Μινίας, Βενῆ-Σουεῖ, — Φαγιούμ. — Ἀσιούτ. — Σοχάγκ, Λουξορ, Ἀσουάν, Βαδί-Χάλλα.

Πολεῖται ἐν τοῖς γραφεῖοις τοῦ «Ἀγῶνος», βιβλιοπωλείοις «Ἐστίας» καὶ «Ἐλευθεροδράκῃ» ἐν Ἀθήναις ἀντὶ δραχ. 4 καὶ ἀποστέλλεται ἐλευθερὰ ταχυδρομικῶν τελεῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.

Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πολεῖται ἀντὶ τριῶν σελινίων ἐν τῇ Librairie et papeterie «Hermès» Καίρου.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1905

Χρονολογικόν, φιλολογικόν, γεωγραφικόν

Ἔτος 20ον — Τόμος 20ος

Μετ' εὐχρινούς χάρις ἀναγγέλλομεν τὴν ἐκδόσιν τοῦ ἀπαρμύλλου ἀληθῶς ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ διὰ τὸ ἔτος 1905.

Τὸ Ἡμερολόγιον Σκοκου εἶναι πόσον ἀγαπῆται καὶ προσφιλεῖς εἰς τὸ πανελλήνιον, ὥστε ἀποβαίνει περὶ τὴν πᾶσα σύστασις. Ὁ τόμος οὗτος τοῦ 1905 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς εἰς τῶν πλουσιωτέρων καὶ καλλιτεχνικωτέρων. Εἰς τὰς 450 κομμάς τοῦ σελιδῆς, περιλαμβάνονται ὑπὸ τὰς 150 ἀρχαῖα ἀντικείμενα καὶ ἐπαγωγὰ ὕλης, καλλιτεχνικὰ ὑπὸ 50 συνεργατῶν, ἐκ τῶν κορυφῶν τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φιλολογίας, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ 100 καὶ πλέον εἰκόνων ἀρίστης τέχνης.

Ὁ «Ἀγὼν» χάριν τῶν ἀπανταχοῦ φίλων καὶ συνδρομητῶν ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν εἰς πάντα ἐμβάλλοντα αὐτῷ τὸ ἐκ φρ. χρ. 5 ἰσότιμον.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῦ, δι

Προκηρύσσεται ποιητικὸς διαγωνισμὸς πρὸς σύνταξιν Πανεπιστημιακοῦ ὕμνου μελοποιήσομένου, ὥπως ψάλλεται ἐν χορῳδι.

Ὁ ὕμνος οὗτος δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τριάκοντα στίχους.

Τὰ χειρόγραφα γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 2 Ἰανουαρίου 1905.

Τὰ ὑποβάλλόμενα, πρέπει νὰ εἰσὶν ἐν ἀνάγκῃ μετὰ συνημένου δελτίου ἐσφραγισμένου, ὅπως θέλει φέρει ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, ἔξωθεν δὲ ῥητὸν ἐπιγραφόμενον καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου τοῦ ποιήματος.

Τὰ ὑποβάλλόμενα δὲν ἀναλαμβάνονται.

Ἐπαθλὸν ἔσται καλλιτεχνικὸν ἀντικείμενον δωρούμενον ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδούρου εὐδοκίαντος νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀγωνοποιήσιν.

Ἡ κρίσις ἀνατεθειμένη εἰς καλλιγῆτας τοῦ Πανεπιστημίου ἀναγνωσθήσεται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθυσῇ αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1905.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1904.

Ὁ Πρύτανης

Σπ. Λάμπρος

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΝΕΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ — ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Δραχ. 16

Φρ. 13

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Α. Σακελλαρίου